GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Tieri esterne pe siése luni 14 fr. pe anu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
a postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 105. **Mecuri 16|28 Septembre** **1881.**

Cu *1 Octobre st. v. 1881* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI"

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fóiei nóstre, a grabi cu inoirea abonamentului pe triluniulu alu IV-lea.

Spre mai mare inlesnire recomandamu a se lipí adres'a, sub care s'a tramisu fóia pêna acuma, pe dosulu cuponului dela asignatiunea postala.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele d-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei" apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.

Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei" este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl,, pe siése luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Cestiunea imigrarii Evreiloru in Romani'a.

Brasiovu, 15/27 Septembre.

Guvernulu Romaniei earasi se afla in façi'a unei grave cestiuni, care pretinde o resolvare grabnica. Este cestiunea navalirei Evreiloru in tiéra. Evreii fugu din Russi'a unde sunt persecutati si parasescu Bucovin'a si Galiti'a, unde nu mai au medilóce de subsistintia, spre a se gramadi toti pe pamentulu moldovenescu, pe care 'lu amenintia a'lu preface intr'o adeverata Palestina.

Déca este adeverata relatiunea diarului din Galati „Post'a", apoi Dorohoiulu s'a transformatu aprópe intr'unu judetiu evreescu de candu cu persecutiunile Evreiloru in Russi'a si Germani'a. Numitulu diaru se plange, cà administratiunea romana nu i-a mesuri destulu de rigoróse spre a impedeca acést'a invasiune periculósa, care ar' fi implutu mai tóte satele acelui judetiu de jidani. Plangerile asupra navalirei in tiéra a acestoru óspeti fatali nu remanu isolate, ci formeza de unu timpu incóce o rubrica constanta in foile romane. Opiniunea publica in Romani'a pretinde cu-o voce seriósa cá guvernulu se iea odata mesurile necessare spre a pune stavila acestei imigrari amenintiatóre.

Dela Bucuresci sosesce scirea cà Sambata s'a tienutu acolo unu mare consiliu ministerialu, care a fost presidatu de d-lu Ionu Bratianu. Acestu consiliu s'a ocupatu, se dice, numai si numai de cestiunea imigrarei Jidaniloru din Bucovin'a si din Russi'a in Moldov'a si s'a consultatu asupra medilóceloru spre a impedecá reulu ce póte resultá de aci. Totodata se anuntia cà d. C. A. Rosetti, ministrulu de interne va face càtu mai curêndu o visitatiune prin tóte districtele din tiéra.

Nu mai incape indoiéla, cà afacerea cu Evreii straini a ajunsu intr'unu stadiu, care nu mai érta cá se mai fia traganata nici macaru o singura di. Guvernulu romanu trebue se ièa positiune si façia de pretensiunile guvernului austro-ungaru, care pretinde cá se nu se faca nici o pedeca la frontiera Evreiloru, cari se legitiméza c'unu pasportu in regula. Se nasce acuma intrebarea, cà óre guvernulu romanu, desi nu póte inchide fruntari'a la acele persóne cari se legitiméza cu hartii in regula, nu are óre dreptulu cá façia cu impregiurarea cà aceste persóne sunt totu Jidani fara medilóce de subsistentia se dica: nu ne mai trebue óspeti de acesti'a, avemu noi destulu cu aceia ce sunt deja in tiéra ?

Cestiunea e fórte delicata. Eata cum o caracteriséza „L'Indépendance Roumaine": „... Cum sè se faca cá persóneloru provediute cu chartii in regula se li se dé voie a intrá liberu in tiéra si cumu in acelasiu timpu sè se póta impedecá asiediarea de noui Jidani in tiéra? Déca acesti Jidani au harthiile in regula — si ei in generalu le voru avé — cu ce modu se fia ei respinsi ?"

„Acést'a este problem'a si trebue se marturisimu, cà este totu asia de dificilu a-o resolvá cá si cuadratur'a circulului. Unu lucru este siguru: aceea cà nu se va mai tolerá stabilirea de noui Jidani in Romani'a. Scopulu ce trebue atinsu este de-a impedecá cá se nu se inmultiésca colonì'a jidovésca; din contra ar' trebui se lucramu cá sè se micsioreze inca déca va fi possibilu... Dator'a guvernului, si si dreptulu lui, este acuma de a luá mesuri in consecentia..."

Amu dori se scimu ce mesuri a decisu consiliulu de Sambata a se luá spre aperarea tierii de lepr'a straina, càci este claru cà unu remediu trebue sè se gasésca. Se póte cà ministrii romani nu voru fi ajunsu inca la o decisiune definitiva in orice casu inse interessele Romaniei reclama, cá acele mesuri, ce se voru aflá de bune, sè se puna càtu mai curendu in lucrare, càci si cea mai mica amanare póte aduce mari stricatiuni.

Ni se pare cà plangerile foiloru opositiunale, cà administratiunea privesce tóta afacerea cu prea mare usiurintia, nu este cu totulu nefundata. Se speramu inse cà ministrulu de interne, cu ocasiunea visitatiunei ce-o va intreprinde in tiéra va constatá pe langa altele si relele indolentiei unoru organe administrative façia cu invasiunea jidovésca.

Nu se póte admite cà guvernulu romanu se nu fi datu si pêna acuma ordinile cele mai stricte in privintia navalirei in tiéra a jidovimei straine. Dér' la ce resultate ne potemu asteptá candu insusi ministrulu de interne vine si se plange in cunoscut'a circulara, cà „subprefectii nu 'si visitéza comunele, nu veghiéza purtarea primariloru si a notariloru, nu 'si implinescu in fine cu iubire si devotamentu inalt'a loru missiune". — Eata unde este bub'a; acést'a trebue se fia vindecata mai inainte de tóte pentru cá sè se póte combate apoi cu succesu invasiunea jidovésca.

Cronic'a evenimenteloru politice.

De càteva luni incóce s'a scrisu multu despre o a l i a n t i a a I t a l i e i cu A u s t r i'a si cu G e r m a n i'a. Se dicea, cà regele Umberto nu doresce nimicu mai tare, decàtu de a visitá pe imperatulu Austriei la Vien'a. Intrevederea dela Danzig a facutu deodata finitu tuturoru sciriloru si combinatiuniloru privitórie la alipirea Italiei càtra Austro-Germani'a si acumu se anuntia categoricu, cà R e g e l e U m b e r t o n u v a m e r g e l a V i e n'a. Caus'a, se dice, ar' fi declaratiunea lui Cairoli, cà, déca Regele Italiei ar' merge la Vien'a, elu ar' trece in opositiune si ar' resturná cabinetulu. Fia si asié. Credemu inse, cà mai esiste si o alta causa. Bismarck s'a impacatu cu Russi'a si ce e mai multu s'a impacatu cu Vaticanulu, care a fost si a remasu contrariulu celu mai mare alu desvoltarii statului unitariu italianu.

Italianii simtu, cà s'a schimbatu fói'a si de aceea ide'a salutara a unei intielegeri cu tiér'a-sorora F r a n ç i'a earasi incepe a predomní spiritele politiciloru italiani. Cá unu semnu bunu pentru viitoriu se póte privì incheierea negotiariloru pentru t r a c t a t u l u d e c o m e r c i u f r a n c o - i t a l i a n u, care au ajunsu la unu resultatu satisfacètoriu pentru ambele parti. Totodata sosesce scirea semnificativa, cà si cu cealalta putere apusana, cu A n g l i'a, a terminatu Franç'ia negotiarile pentru incheierea unui tractatu comercialu in modu multiamitoriu.

Regele Umberto este inlocuitu acuma de càtra T i a r u l u, despre a caruia viitória intrevedere cu i m p e r a t u l u A u s t r i e i diarele sciu se istorisésca multe. Simburele tuturoru faimeloru respandite si alu desmintiriloru facute in privinti'a acést'a este, cà o parte ar' dorí realisarea intrevederei, cealalta (in care se afla si press'a ungara) ar' voi se-o impedece.

Intr'o scrisóre dela Petersburg, publicata in diarulu berlinesu „Tribuna", se dice cu privire la indiscretiunea comisa prin publicarea cunoscuteloru d e p e s i e diplomatice in „E g y e t é r t é s", ar' fi fost facuta cu intentiune. Totulu ar' fi numai o trasatura de siacu diplomatica, indreptata in contr'a politicei interióre a cabinetului cislaitanu. Faptulu insusi a produsu sensatiune si in capital'a Russiei si s'astépta cu incordare resultatulu cercetarei. Puçinu credementu se póte dá sciriloru de feliulu acest'a. Acuma se incérca unii a desminti, chiaru cele cuprinse in depesiele, ce au fost recunoscute de autentice, dicêndu, cà la Danzig nu s'a tractatu de locu despre combaterea socialismului.

„Fratii nostri B u l g a r i", se vede, cà au voitu se dovedésca, cà nu esistu frati masteri, cari se póta concure cu ei in a se aratá nerecunoscètori façia de binevoitorii si binefacètorii loru. La tiermulu dreptu alu Dunarii in façi'a Oltenitiei, in miculu orasielu T u r t u c a i a, locuitorii romani infiintiasera de multu scóle romanesci pentru copiii loru, cari functiunau in pace, pe timpulu, candu era Turcii stapani, respandindu lumina in poporu. Pêna astadi nimicu nu a turburatu esistenti'a loru. Deodata inse, nu de multu, autoritatile bulgare interdisera Romaniloru de a redeschide scólele romane, provocandu-i, cá se tramita copii loru la scólele bulgare. Nu trebue se uitamu, cà acuma domnescu zapcii in Bulgari'a si ordinele autoritatiloru nici nu mai au lipsa de motivare.

Cu tóte astea in casulu de façia fratii nostri Bulgari au aflatu de bine a motivá crudulu loru faptu cu aceea, cà nici guvernulu romanu nu ar' concede Bulgariloru locuitori in Romani'a de a avé scóle bulgare. Celu ce cunósce binefacerile, ce le revérsa asupra locuitoriloru neromani libertatea, ce se practica in Romani'a, nu va fi in dubiu nici unu momentu, cà motivulu acel'a nu este basatu pe adeveru. Romanii dela Turtucaia nici n'au crediutu in seriositatea acelei mesuri monstruóse si de aceea au tramisu o deputatiune la Sofi'a spre a se asigurá, déca nu cumva autoritatile locale au fost mistificate.

Cumu sè se dica, cà in Romani'a nu sunt suferite scolile bulgare, candu totu ce au adi Bulgarii mai inteligentu a iesitu din numerósele scoli, ce au esistatu pentru Bulgari in Romani'a, pe candu ele erau atàtu de rare in Bulgari'a ? Bulgarii au fost primiti in Romani'a cá nisce adeverati frati si au fost imbraçiosiati cu caldura. Ostirile romane si-au versatu acum trei ani nobilulu loru sange pentru eliberarea Bulgariloru si acésta se fia recunoscinti'a pentru tóte cele ce au facutu Romanii pentru Bulgari ?

La Sofi'a s'a confirmatu procederea nejusta si neleala a autoritatiloru dela Turtucai. Prin acést'a Bulgarii dovedescu, cà n'au intentiuni curate façia de Romani'a séu cà se facu intr'unu modu fórte dejositoriu instrumentulu unei alte puteri contrarie desvoltarii elementului romanescu. Nu scimu déca a remonstratu representantulu Romaniei la Sofi'a contra acelei monstruóse mesuri, speramu inse cà in fine totu va invinge dreptatea si ecuitatea si Romanii din Turtucaia se voru poté bucurá si mai departe de binefacerile scólei loru primare. Casulu de façia inse va face pe Romanii mai precauti in viitoriu, elu le va aduce aminte de proverbulu: „Fà bine si astépta reu !"

Emigratiunea locuitoriloru musulmani din Bulgari'a in imperiulu padisahului continua inca a fi destulu de animata. In timpulu din urma scrie „Farulu Constantiei“ au trecutu prin orasiulu Constanti'a, imbarcandu-se spre Constantinopolu, 51 barbati, 97 cadane si 100 copii, ear' din cei emigrati mai dinainte, s'au reintorsu 48 barbati, 42 cadàne si 25 de copii. Amintimu, cà printre acestia s'au observatu si familii musulmane din Bosni'a. In càtu pentru lecuitorii nostri musulmani (din Dobrogea) acestia isi vedu linistiti de munca loru, se imbogatiescu si prospera in tóte raporturile sub bland'a si omenós'a administratiune a regatului romanu, care in modu egalu si fara vr'o abatere iubesce pe cetatianii sei. Dintre acestia cei emigrati in timpulu resbelului se reintorcu multi, cari apoi stabilindu-se definitivu, se punu in posessiunea bunuriloru ce parasisera.

Din Sofi'a se scrie, cà guvernulu romanu a invitatu pe celu bulgaru, cá se tramita la Bucuresci unu representantu alu seu specialu, spre a incheé negociarile incepute de unu anu de vreme, intre cele duóe guverne, pentru constructi'a unui drumu de fieru Craiova-Sistov-Rusciucu si in acelasi timpu pentru stabilirea unui podu stabilu peste Dunare, la Sistovu. Guvernulu romanu s'a silitu a convinge pe celu bulgaru, de importanti'a ce va avé acést'a cale ferata si acestu podu pentru comerciulu bulgaru.

„La Nouvelle Revue“ din Paris, face in volumulu seu dela 15 l. c. unele apretiuiri asupra visitei comitelui Andrassy la Sinaia. Dupa ce sustiene, cà comitele Andrássy este locotenentulu directu alu dlui de Bismarck si consiliarulu supremu alu politicei esterne austro-ungare, dice:

Diferendulu supravenitu intre imperiu si Romania 'lu intereséza (pe Andrássy) cu atàtu mai multu cu càtu regatulu S-lui Stefanu ar' fi elu mai multu atinsu intr'unu conflictu eventualu; vechile uri intre Romani si Maghiari s'au redesteptatu; amintirile lupteloru epice de alta data au imbetatu pe foile ce represinta patriotismulu celoru duóe rase; o suflare resbelnica le-a inflacaratu d'odata si articulele unoru diare suna cá nesce tîpete de trâmbitia in ajunulu unui resbelu mai seriosu.“

„Navigatiunea Dunarei a fostu pretestulu acestoru deslantiuri de mânii; déru motivele esasperarii suntu mai largi si mai complicate; Românі'a, populata de Latini, isolata intre puteri rivale, tare cu tóte acestea prin valórea copiiloru sei, prin continuitatea si tari'a vederiloru sale politice, este in totudéuna mai multu séu mai puçinu amenintiata de vecinii sei. Disentimentele nascu de sine din contradictiunea intereseloru, si, cu tóte obstaculele, Romani'a voiesce se traiésca in midiloculu a vaste imperii, care paru totudéuna gata sè se reverse asupra modestului seu teritoriu. De ce iscusintia n'are nevoie pentru a scapá din incurcatura intre induoit'a pressiune a Russiei si a Austro-Ungariei! Ce iscusintia nu cere diplomati'a unei tieri, care n'aru puté se opuna numerulu la numeru, puterea la putere! Rèndu pe rèndu Russi'a séu Austro-Ungaria mânióse imputa Românilоru amabilitatea loru câtra Vien'a séu catra Petersburg; e forte naturalu, cá ei se incline, càndu la drépt'a, càndu la stàng'a, pentru a mantiné echilibrulu. Nu admitu ei nici navala slava, nici invasiunea maghiara; Romanii aci se apropia de Austro-Ungari'a candu Russi'a le ié beneficiile bataliei dela Plevn'a, si aci de Russi'a, candu Austro-Ungari'a le disputa libertatea Dunarii.

„De acolo acésta disputa, care a obligatu pe comitele Andrássy, cá se ié provisoriu serviciu activu; interventiunea s'a nu era inutila, càci Romanii potu multu pentru cá se turbure liniscea Ungariei; suntu in relatiune fratiésca cu compatriotii loru din Translaitani'a, si o radicare aru crea monarchiei Habsburgiloru grele neplaceri. — Credemu, ca din caus'a chiaru a micimei sale, Romani'a represintéza mai siguru ca ori care altu statu principiile dreptului internationalu si protege mai binc libertatea unui fluviu pe care ea nu va cugeta nici odata se 'lu esploateze pentru nisce scopuri ambitióse. Ast-feliu reclamatiuuile séle trebuie cu atàtu mai curendu se provóce simpatiele mareloru puteri cu càtu cestiunea nu-o atinge directu.

Dér' situatiunea Romaniei este pré buna atàtu pe càtu va isbuti se mantiena pacea in acésta parte a Orientului; alienându-si unulu din cele duóe imperii, a càroru apropiere e adesea stanjinitóre, 'si-aru perde cele duóe imperii, a càroru apropiere e adesea stanjinitóre, 'si-aru perde cele mai bune avantage. Ungurii inca n'aru castigá nimicu inasprindu relatiunile loru cu Romani'a; viitorulu Ungariei nu e in tentativele aventurόse ale cucerirei si in noui absorbiri. Maghiarii se 'si aduca aminte de parerile de reu amare ce le-au pricinuitu deja anexarea Bosniei si Herzegovinei.

„Unu diaru din Pest'a a datu compatriotiloru sei celu mai intieleptu consiliu aretandu-le cá scopu alu activitatii loru desvoltarea sorginteloru avutei si frumósei tieri de cari sunt responsabili inaintea istoriei: „Càtu despre noi se nu respundemu prin injurii, ele voru cadé de sine; se ne silimu a aretá veciniloru de ce parte se gàsescu adeveratele loru interese, si mergendu decisi pe càile progresului si ale libertatii, sporindu prosperitatea materiala si intelectuala a tuturoru popóreloru ce se afla sub corón'a S-lui Stefanu, vomu convinge de erόre si de minciuna pe acei cari se credu séu se dicu amenintiati.“ Déca comitele Andrássy s'a dusu la Sinaia cu aceeasi convictiune interióra, suntemu siguri cà va fi facutu buna afacere, si cà neintielegerea dintre Austro-Ungari'a si Romani'a, deja multu potolita, nu va intardiá a se sterge cu totulu. Françi'a, din parte'i, se muncesce spre a gasi arangiamente pentru regularea definitiva a cestiunei Dunarei. Diplomati'a nóstra cauta solutiuni spre a transformá intr'o intielegere pacifica controvers'a, ce amenintia a degenerá in certuri. . .“

Diarele principale romane din Bucuresci au inceputu a se ocupá mai seriosu de „sórtea Tieranului“. „Romanulu“ apoi opositiunalulu „Timpulu“ s. a. au incinsu discussiunea asupra acestui importantu capitulu. „Rom. Lib.“ nu este multiumita cu ceea ce s'a facutu si se mai face pentru tieranu. Unu articulu alu acestei foi reclama urmatórele:

„Gélea ne cuprinde, candu ne uitamu la satele nostre. Si locuinti'a, si traiulu, si imbracamintea, si statur'a, si façi'a, si vorb'a tieranului manifesta o miseria cumplita. Fatalismulu, elu face se mérga la munca, pe care nisce speculanti fara sufletu i-a furat'o in dilele de anarchia, oftandu si dîcendu'si se vede c'asié mi-a fost scrisu. Prin unele locuri, miseri'a e asié de ingrozitória incàtu, déca tieranulu n'ar' fi fatalistu, o spaimantatória agitatiune sociala ar' fi iminenta. Toti jafuescu pe bietulu tieranu: si notarulu, si primarulu, si zapciulu, si carcimarulu evreu, si arendasiulu mai totu-deuna strainu. Cine vine in ajutorulu acestui osenditu la peire? Unu singuru glasu am auditu redicêndu-se pentru densulu, prin sfere ale stapaniri, glasulu d-lui Rosetti. Dér' se vede, cà si acést'a voce nu e destulu de tare, in mediulu coruptiunii prin care are se strabata. Comun'a rurala, talp'a cassei romanesci, se surpa, domniloru ministri. Sariti cu toti, spre a-o sprijini, spre a-o intari, càci pe dens'a se readima intregu statulu. In acést'a lucrare, fiacare cata se'si aduca caramid'a s'a. Unulu se ingrijésca de scól'a tieranului, care se'i dè lumin'a trebuintiósa, pentru a'si intielege bine interesele sale; altulu se lucreze pentru ridicarea bisericei, acestu santu locasiu de credintia, de sperantia, de mangaiere in nenorocire; altulu sè se ocupe de igien'a sateanului si, dandu'i povetiele pastrarii sanetati, se'lu deprinda la bunulu traiu; altulu se dè judecatori drepti, administratori cinstiti comunei, si asié mai departe, cá printr'o lucrare armonica, luminata de radele progresului si incaldita de flacar'a patriotismului, sè se póta ridica, din starea selbatica si de peire, sateanulu nostru, pe trépt'a de omu cu viitoru“.

„O astfelu de lucrare amu totu cerutu si ceremu de la ministri Maiestati Sale Regelui, cu convingerea cà numai candu sateanulu nostru, bratiulu de aperare alu statului pe vreme de resboiu si braçiu de avutie pe timpu de pace, va stá bine intelectualicesce si economicesce, numai atunci tiéra romanésca va stá la adapostu de ori-ce primejdia si va puté merge inainte, cu pasi siguri, pe drumulu civilisatiunii“. . . .

Egalitatea.

„Convorbirile literare“ din Iasi publica unu siru de scrisori ce le adreséza d-lu Ionu Ghica presiedintele Academiei romane etc. d-lui V. Alesandri Reproducemu si noi studiulu interessantu alu d-lui Ghica despre „Egalitate“, observandu numai cà d-s'a scrie cu privire mai multu la Romani'a.

Egalitatea este o aspiratiune nobila si generósa a omului inzestratu cu simtiulu dreptatii si alu echitatii, este indemnulu si speranti'a celui inteligentu, celui invetiatu si muncitoru, a acelui, care doresce suirea nivelului socialu, desvoltarea progresului si a civilisatiunii. Philon dicea, cà egalitatea aduce cu sine pacea si armoni'a da societatiloru o democratie regulata si bine-facêtória si le apera in contra ochlocratiei aceleia, in care multimea ignoranta si pasionata voesce se comande. Dicea ca ea este inainte mergêtórea libertatii, care nu póte trai existe fara dens'a.

Egalitatea, desi e dorita de toti, dér' fórte puçini o intielegu, si multi o intielegu cá tinerii nostri de la Rasca, cum le vine mai bine la socoteala, mai toti o voescu, cum dice poetulu nostru Alexandrescu; „Cu lei ear' nu cu catiei“, cu cei de susu ear' nu cu cei de josu. Prostulu si natangulu cere egalitate cu omulu de geniu; lenesiulu voesce se stè tóta diu'a cu façi'a la sóre si in locu de lipsa cere se bea si se manance mai multu si mai bine de càtu acela care muncesce dî si nópte; desfrenatulu si coruptulu voesce se fia consideratu deopotriva cu omulu virtuosu. Negrulu americanu de Sudu si alu insuleloru oceanice dice cà este albu „moi étre blancu, blancu comme vo Massa“ (sunt albu, albu ca dumneata, domnule.) Parvenitulu si ciocoiulu voescu numai decàtu se fia de vitia; isi cauta originea neamului in vreunu cronicaru, printre Domnii cei mari, séu printre boerii cei ilustri; se imbraca cu càte unu nume care nu este alu seu si se imfla intr'insulu cá unu curcanu, si déca scie se scrie, adopta unu stilu arcaicu, cá se semene cu stramosiulu seu.

Sunt, cari nu se multiamescu cu o nobletia de trei patru seculi si mergu cu originea familiei printre negurile timpiloru, voru sè se traga de la unu Septimiu Severu séu celu puçinu de la vreunu Salustiu, si numele loru bulgarescu, armenescu séu grecescu ia deodata o terminatiune in usu, apoi se te mai tii patriotu infocatu, etimologistu in scrisu, cá sè se scia, cà e vitia de Romanu adeveratu. Altii de unu temperamentu mai atrabilaru, si-au imaginatu o nobletia mai noua, mai tare, acea a opincei. — Nu esti romanu cá mine, vere, dicea unu tieranu ciocoitu, unu feciorn de boeru, nu esti fiiu alu poporului, esitu din opinca, nepotu, stranepotu de plugaru, getu, begetu cód'a vacei, esti ciocoiu, puiu de naparca.

In societatile omenesci, duóe feluri de inegalitati au ocupatu si ocupa pe moralisti si pe legiuitori, acea de clase si de nascere si acea individuala. Cea de'ntaia este nedrépta si tinde a dispare, pe une-locuri a si disparutu; cealalta este inevitabila, fatala, caci isi are originea in natur'a omenesca si este consecinti'a a o multime de impregiurari independente de prescriptiunile organisarii sociale si a legiloru.

Cristianismulu, si in urma revolutiunea francesa de la 1789, au proclamatu si au realisatu egalitatea drepturiloru si a datoriiloru, lasandu individului ingrijirea si putinti'a de a-si luà in societate loculu, ce i se cuvine dupa munc'a, talentulu si meritele sale.

Acea revolutiune francesa, a carei actiune s'a intinsu asupra Europei intregi, mai multu séu mai puçinu, a garantatu pe omu in contra opressiuni facêndu-le egalulu tuturoru, a proclamatu dreptulu pentru toti de a nu se supune decàtu legii, i-a recunoscutu dreptulu de a participá la facerea legiloru, de a controlá intrebuintiarea baniloru publici, lasandu pe fiacare liberu a-si exprimá ideile si opiniunile prin scriere si prin cuventu, a recunoscutu pe toti egali inaintea legiloru si a sarcineloru, a proclamatu pe toti admissibili la slujbele Statului.

Déca cineva, s'ar' incerca se inlocuésca inegalitatile naturale printr'o egalitate artificiala, ar' càdé intr'o gresiala si mai mare decàtu acea a regimuriloru trecute, ar' pecatui in sensu inversu, càci acea egalitate nu s'ar' puté mantiené decàtu oprimendu puterile individuale si ar' suprime cu totulu miscatorulu celu mai puternîcu alu progresului socialu.

Egalitatea conditiuniloru este o imposibilitate, o chimera. Aceast'a inse nu va sè dica, cà desvoltarea ómeniloru prin educatiune si prin invetiatura, prin imbunatatirea traiului materialu, a starii igienice si a salubritatii nu micsioréza deosebirile cele mari dintre ómeni si cà nu face, cá distantiele morale si materiale se devina din ce in ce mai puçinu simtitórie. O societate bine organisata trebue se caute se inlesnésca, càtu se póte mai multu, miscarea de josu in susu, intervenindu in ajutorulu celoru slabi; nu putemu a-i pune deasupra altoru, nici de a le supune loru pe cei tari, dér' pentru a-i ajutá se-'si desvolte inteligenti'a si energi'a; a face acést'a, nu cautandu a cobori pe cei de susu la nivelulu celoru de josu, ci cautandu a pune pe fiacare in positiune de a se redicá singuri. Consecinti'a acestoru ingrijiri ar' fi redicarea starii morale a omului, suirea nivelului socialu. Se nu uitamu inse, cà esiste totu-deauna pentru fiacare limite peste care mijlócele sale nu permitu se tréca, si ar' fi o erόre a crede, cà desvoltarea ar' puté merge pêna a pune vr'o data pe toti membrii unei societati intr'una si aceeasi conditiune.

Legile au facutu totu ce puteau face pentru realisarea egalitatii si astadi in societatile civilisate omulu nu mai depinde de càtu de lucrarea s'a libera si staruitória. Ori unde ne-amu aruncá vede-

rile in Romani'a, in Elveti'a sèu in Statele-Unite, pretutindeni o se gasimu ómeni de deosebite conditiuni; pe unii 'i vedemu traindu in palate cu indestulare si luxu, pe altii in case modeste, castigandu cu multa munca si ostenéla hran'a de tóte dilele; unii milionari si altii fórte saraci; unii sanatosi de minte si de corpu, altii slabi si neputinciosi; unii exercitandu meserii mai comode si mai banóse alaturi cu altii supusi la lucrarile cele mai ostenitóre si mai puçinu retribuite. Acést'a inse nu ne póte face a dice cà existu clase, càci numirea de clasa este consacrata grupeloru acelora, cari se formasera prin privilegii si prin nascere, prin drepturi recunoscute de legi. Ear' acolo, unde s'a proclamatu libertatea cu tóte consecintiele ei, acolo, unde legea recunósce pe toti egali, distinctiunile, ce vedemu, provinu numai din deosebirea conditiuniloru inascute naturei omenesci.

Invidiosii si demagogii, folosindu-se de deosebirile, ce existu in conditiunile omenesci, xplóteaza ignoranti'a multimii, presentandu-le cá distinctiuni, de clase si de nascere, desgrópa numiri mórte, care nu mai au importantia decàtu in istoria si le arunca asupra aceloru, in contra caroru isi exerciteaza invidi'a si reutatea, facu pe ómeni creduli si simpli se creada, cà privilegiile nu sunt desfiintiate, cà toti romanii nu sunt egali dinaintea legiloru si isbutescu prin frase sunatórie a face pe multime se creada, cà totu ar' fi mai existandu drepturi si privilegii.

La noi, cá si in celelalte tieri libere, legea nu a pututu desfiintia decàtu inegalitatile capitale, pe acele de conventiune si de nascere, dér' n'a pututu si nu va puté niciodata sè desfiintieze nici inegalitatile de inteligentia si de activitate nici pe acele de averi, càci ele sunt o consecintia fatala a naturii omenesci. N'a pututu desfiintia decàtu inegalitatile artificiale, lasandu cursu liberu distinctiuniloru naturale, lasandu individului tóta libertatea si respunderea. Si nu putea face mai multu, càci de ar' fi mersu mai departe precumu ar' voi se faca unii socialisti si de ar' fi incercatu se inlocueasca inegalitatea naturala printr'o egalitate artificiala, ar' fi cadiutu intr'o erórе de o miie de ori mai mare de càtu acea a regimului trecutu, o erórе in sensu inversu alu celei de'ntaie. O asemenea egalitate nu s'ar puté mantiné, decàtu numai comprimendu puterile individuale si suprimendu cu totulu miscatorulu progresului socialu.

Omenii nu au dreptulu de a-si impune unii altora decàtu unu singuru lucru: j u s t i t i a, càci ea este casulu de legitima aperare. Nu se póte impune unui omu nici de a fi religiosu nici de a fi milostivu, invetiatu sèu laboriosu, si ori ce actiune guvernamentala este o umiliatiune a inteligentii, a consciintii, a muncei, a libertatii omului. Proclamarea principiiloru, care trebue se conduca societatile omenesci, a facutu se dispara inegalitatile legale, dupa cum am constatat'o mai susu. La noi, cá si la tóte societatile, care au apucatu pe calea civilisatiunii, remanu si voru remané eternu acele duóe inegalitati, care provinu din diferenti'a, ce esiste in facultatile fisice si morale ale individiloru si din impregiurarile din afara, care nu sunt in puterea legiuitorului de a le regula. Acele facultati diferu de la unu omu la altulu; patimile, vointi'a si intr'unu cuventu totu ce constitue caracterulu sunt atàtea cause de inegalitati. Duoi frati luati dintr'o conditiune inalta incepu viatia cu acelasi capitalu de invetiatura, de educatiune si de avere, unulu se ridica pe scar'a sociala in avere si in consideratiune mai susu decàtu au fost parintii sei, pe candu celalaltu prapadesce si ceeace a avutu, si in locu de a se sui cá frate seu s'a scoboritu. Eata duói ómeni nascuti egali si cari dupa càtiva ani, se afla despartiti unulu de altulu prin mai multe trepte ale scarii conditiuniloru sociale. Duoi frati nascuti intr'una din conditiunile cele mai modeste, unulu se sue prin ajutorulu facultatiloru sale superióre, prin vitejia, prin virtute sèu prin activitatea s'a, pèna la treptele cele mai inalte ale societatii, pe candu celalaltu cade si mai josu de conditiunea, in care s'a nascutu. Nimeni si nimicu nu póte opri acestu cursu naturalu alu lucruriloru si exemplele voru fi cu atàtu mai multe, cu càtu institutiunile voru fi mai democratice si activitatea ómeniloru mai mare.

Totu ce se póte dori este, cà acei, cari se sue, se fia mai numerosi decàtu acei, cari se scobóra. Lucrarea sociala trebue se tinda a sui pe cei de josu la unu nivelu mai inaltu de capacitate, de avere si de moralitate, ear' nu a cautá se scoborimu pe cei de susu la conditiunile celoru de josu, càci acésta ar' fi a scadé nivelulu socialu. Miscarea de josu in susu, si de susu in josu, este o conditiune inevitabila fatala a vietii omenesci. Ceea, ce distinge natiunile civilisate de cele remase inapoi, este cà miscarea de'ntaiu fiindu mai mare nivelulu socialu se ridica necontenitu, conditiunea individeloru se imbunatatiesce si societatea se inavutiesce.

Am dîsu cà impregiurarile din afara sunt si ele o causa de inegalitati. Nu depinde de vointi'a nimerui, nici de prescriptiunile legiloru de a se nasce si de-a cresce la stana, la padure, la satu sèu la orasiu, in coliba sèu in palatu, a cresce intr'unu coltiu de pamentu unde nu existe nici miscare, nici viatia intelectuala, unde nu existe nici industria, nici comerciu, sèu a cresce intr'unu orasiu, centru de lumini si de activitate; eata o intemplare, care póte avé o influentia fórte insemnata asupra viitorului unui omu. Unulu va esi in lume cu puçine cunoscintie si cu mai puçina esperientia decàtu celalaltu, si acést'a va face pe unulu se intréca pe celalaltu prin luminile si prin esperienti'a ce a dobenditu din frecarea cu ómeni si cu lucrurile, dér' totodata unulu 'si-a creatu si trebuintie mai multe, pofte si aspiratiuni mai mari, si necunoscute celuilaltu, dér' i-á aretatu si midilócele de activitate, ce póte pune in miscare pentru dobendirea loru. Unulu mai capabilu, dér' mai neastemperatu, mai ingrijitu, are de multe ori unu traiu mai greu decàtu celalaltu; nenorociri si griji, care-lu sue sèu ilu scobóra.

(Va urmá.)

Congresulu bisericescu alu Bucovinei.

Alegerile pentru congressulu bisericescu s'au inceputu deja in Bucovin'a. Foi'a ordinatiuniloru consistoriului" publica urmatórea circulara archiepiscopésca cu data 14/26 Augustu privitóre la compunerea congressului:

„Pe urm'a cerculariului archiepiscopalu din 1/13 Maiu 1874 Nr. 81, cu carele s'a publicatu regulamentulu de alegere pentru congresulu bisericescu gr. or. alu Bucovinei, aprobatu cu prea inalt'a resolutiune imperiala din 9. Augustu 1871, se notifica, cumcà inaltulu presidiu c. r. alu tierii, cu emisulu din 15 Augustu a. c. Nr. 1026, dupa prealabila intielegere cu umilinti'a nóstra a binevoitu a publicá alegerile pentru acestu congresu, precum se aréta din insciintiarea alaturata. Intempinandu cu bucuria acésta indrumare voitória de bine a inaltului regimu, care mijlocesce implinirea dorintieloru de demultu ale clerului si eparchiotiloru pentru binele santei nóstre biserici, impartasimu urmatórele lamuriri:

Congresulu bisericescu, adeca adunarea representantiloru alesi dintre preotime si mirenime ai eparchiei, va fi compusu din 48 de deputati si anume din 24 deputati preotiesci si 24 deputati mireni. Deputatii preotiesci se voru alege de preoti, éra deputatii mirenesci se voru alege de crestinii mireni. Dintre cei 24 deputati mireni, 3 se voru denumi de Mai. Sa imperatulu, 6 se voru alege de patronii bisericesci, 5 de crestinii dreptu credintiosi de prin orasie, éra 10 de poporenii dreptu meritori de prin tèrguri si sate; pentru aceea tóte parochiile de tèrgu si de sate se voru imparti in 10 cercuri de alegere, precum infaciosiédia prospectulu alaturatu ·/2.

Indrumarile deosebite in scopulu alegeriloru deputatiloru preotiesci se voru face parte de noi, parte de protopresbiterii districtuali, éra a deputatiloru mireni parte de dnulu presiedinte alu tierii, parte de dnii capitani districtuali, si in Cernauti de magistratulu orasianu. Pentru aceea, facùndu-se din partea organeloru respective dispunerile receruto, atàtu preotimea càtu si mirenimea dreptu credintiósa se urmedie intocma dupa acele dispusetiuni, in acordu cu regulamentulu referitivu intaritu de Mai. Sa.

Dilele de alegere sunt. 1. Pentru comunele parochiale din tèrguri si sate: Mercuri in 9/21 Sept.; 2. Pentru comunele parochiale din Cernauti si suburbii, precum si din Siretu, Sucév'a, Radauti si Campulungu: Vineri in 11/23 Sept.; 3. Pentru patronii parochiali pe mosiile private: Marti in 15/27 Sept.; éra 4. Pentru cele patru corpuri de alegere preotiesci: Joi in 17/29 Sept.

Cu privire la scurtimea de timpu pèna la inceperea alegeriloru, se se faca fara de pregetare pregatirile recerute si anume: Pastorii de suflete se publice prin biserici anume, in limb'a cea mai bine cunoscuta parochianiloru, cerculariulu presentu cu emisulu presidiului c. r. si consemnatiunea celoru 10 cercuri de alegere ale comuneloru de tèrgu si de sate; se se puna càtu mai curendu in raportu cu dnii capitani districtuali, respective cu magistratulu din Cernauti in scopulu listeloru alegatoriloru din comunele loru, cari liste apoi se le publice prin biserici. Pe aceeasi óra parintii protopresbiteri districtuali se compuna listele alegatoriloru preotiesci din tînuturile loru protopresbiteriale, fia acestia parochi, administratori parochiali, espositi ori cooperatori. Pe temeiulu acestoru liste se tramita p. protopresbiteru fiacarui alegatoriu càte unu blanchetu de biletu de alegere spre indeplinire cu numele candidatului respective alu candidatiloru pentru congresu. Aceste bilete sigilate se se tramita de alegatori pèna la diu'a prefipta, adeca inainte de 17/29 Sept. a. c. la protopresbiteriu.

List'a alegatoriloru din cele trei convente monastiresci se va compune de noi si se va tramite fiacarei monastiri; si de-óra ce conventualii monastiresci au se aléga 2 deputati, asié déra fiacare alegatoriu are se indeplinésca biletulu seu de alegere cu numele a duóe persóne, cari bilete sigilandu-le, se le dè la man'a p. igumenu, éra acesta le va tramite inainte de 17/29 Sept. a. c. sub adres'a nóstra.

In fine listele alegatoriloru din statulu consistoriului si alu bisericei catedrale, precum si cea a alegatoriloru din statulu professoriloru de teologia si alu catechetiloru scóleloru mijlocie si poporale din Cernautiu, precum si alu prepositiloru seminariali si pastoriloru de suflete din Cernautiu, se voru compune de asemene de noi.

Listele alegatoriloru preotiesci se voru espune spre informarea de obsce si eventuala rectificare prin optu dile si anume: a) ale celoru duóe corpuri de alegatori din Cernautiu in cancelari'a igumenésca; c) ale pastoriloru de suflete in cancelari'a protopresbiteriala.

In diu'a prefipta, adeca in 17/29 Septembre a. c. fiacare protopresbiteru districtualu — inpreuna cu duoi parochi desemnati de densulu — va face scrutinulu, adeca va deschide si va numerá biletele de alegere incurse, si facendu unu protocolu asupra resultatului alegerii, ilu va tramite sub adress'a nóstra dinpreuna cu list'a alegatoriloru si cu biletele de alegere.

Comunicandu aceste in de obsce si provocandu pe pastorii de suflete de a sta intru ajutoriu primariloru comunali intru compunerea si publicarea listeloru si a celorulalte afaceri, mai adaugemu, cá spre informare esacta despre tóte detailurile procedurei sè se cetésca cu tóta luarea aminte regulamentulu de alegere pentru congressulu bisericescu, publicatu in fói'a ordinatiuniloru consistoriali Nr. 11 din anulu 1874, de óra-ce ori-care abatere formala dela cele precisate prin respectivulu regulamentu, póte se pricinuésca combaterea si anularea alegerii.

Dela archiepiscopulu si mitropolitulu Bucovinei si Dalmatiei.

Cernautiu, 6/18 Augustu 1881.

S i l v e s t r u m. p.

Diverse.

(M. S. D ó m n'a E l e n'a C u z a) a promisu, dice „V. Covurluiului, commissiunei ce s'a dusu la Ruginós'a 5000 lei pentru construirea localului de scóla „Cuza-Voda" din orasiulu Galati, cum si bustulu in bronzu alu nemuritorului Cuz'a, ce se va pune pe frontispiciulu edificiului, bustu ce va costá peste o miie de galbeni. M. S. Dómn'a a recomendatu tacerea asupra acestei ofrande, dér' o asemenea generósa fapta e impossibilu de a se tîné ascunsa.

(N a v a l i r e a E v r e i l o r u i n R o m a n i 'a.) Diarulu „Posta" din Galati scrie intre altele: Din tóte judeçiele din Romani'a Dorohoiulu se vede, cà este celu mai condamnatu. Asiediatu in marginea tierei in spre Austri'a, in urm'a persecutiuniloru jidoviloru din celelalte tieri, a devenitu unu locu de asilu pentru ei, primiti cu bratiele deschise de administratiunea nóstra. Plasa Berhometele, care este cea mai mare si mai populata, are numai duoi sèu trei proprietari romani, càci tóte celelalte mosii suntu in manile jidoviloru, cari au adusu si asiediatu pe ele sute de familii. Tóte satele suntu inundate de jidani, intre care Zvorastea numera aprópe 400. Mai in tóta diu'a se vedu trecèndu jidovi cu pasiapórte, a carora data e fórte recenta si e fórte curiosu, vediendu in ele mulți supusi otomani. Societatea israelita din Bucovin'a, dorindu cu ori ce pretiu a transforma tiér'a romanésca in Palestina, are sume nenumerate de pasiapórte din tóte partile si distribuindu-le ace-

lora ale caroru signalmente se potrivescu, 'i tramite se se arunce cá lacustele asupr'a tierei. Fara pasiapórte puçini trecu, si facu fórte bine. La ce s'ar' espune se fia prinsi la vama, candu Molniti'a, pîrîulu ce forméza frontiér'a, e atàtu de micu in càtu in timpulu noptii 'lu trecu fórte usioru si dupa ce stau càtu-va timpu la Mihaileni, se perdu in sate in numerulu celu mare alu loru. In celelalte locuri, fiindu cà pichetele suntu fórte departe, trecu cu multa siguranția, si se punu sub adapostulu posesoriloru jidovi ce au mosie marginasia. In urm'a reclameloru celoru multe, guvernulu, trezítu din letargia s'a si aducêndu'si aminte, cà esiste o lege colbaita, saraca, se decide a-o face realitate si a-o pune in practica. Si in adeveru prefectulu primesce unu ordinu cá, conformu legei, se dè afara pe toti jidovii de prin sate. Erá óre strigatulu consciintiei, aventulu sentimenteloru iubirei de tiéra séu alta causa? Nu se scrie. Prefectulu transmite ordinulu sub-prefectiloru si parte din ei, 'lu punu in aplicare. Erá aprópe se vedemu realisarea visuriloru nóstre si se aducemu multiamiri sentimenteloru celoru patriotice ale d-lui ministru. Dér' in zadaru! Intr'o buna diminétia duoi negutiatori, jidovi, plécà la Bucuresci si prin o boscari'a facuta acolo, deodata vine unu ordinu, contrariu celui dantaiu, dîcendu se lase in pace pe bietii evrei. Astfelu canta si jóca de bucuria, vediendu cà in Romani'a nimicu nu le póte resiste. (? !)

(C a t a s t r o f' a d e l a E l m.) Elm este o comuna din Elveti'a. Acést'a mica comuna de 900 locuitori, care era in deplina prosperitate, a fost lovita dilele trecute d'aceeasi sórte cá odata Goldau: cea mai mare parte din locurile sale muntóse a cadiutu si aprópe intrég'a comuna a fost transformata, in càte-va ore, intr'o completa ruina. Caderea s'a facutu dela o inaltime d'aprópe 1,500 — 2,000 picióre; lungimea ruineloru in vale este p'o distantia de 20—25 minute de mersu si largimea dela 7 la 10 minute. Se vediù mai antaiu muntele si padurea miscandu-se in aeru cá unu campu de grâu batutu de ventu si apoi padurea disparêndu in vale; muntele ruptu in bucati de stanci strabatea aerulu cá o vijelie si resturná arborii si casele cá pe nisce paie. Ómenii fugeau din case; o masa de ómeni din satu, care plecasera pe drumu spre a da ajutóre, fura luati de ventu si aruncati la pamentu; multi dintre ei fura dusi pêna la cea-l-alta parte a vaiei, unde fura omoriti sub dróia de stânci ce cadeau. In midilocului acestoru spaimentatóre devastari, familii intregi fura ingropate de viu, sdrobite, nimicite. O familia de siépte persóne, alta de noue, o societate de 12 persóne, strinsa cu ocasiunea unui botezu etc. fura tóte distruse. Este cu neputintia de a descrie cu tóte amenuntele sale aceste scene sfasietórie. Stricaciunele de lemne, proprietati, case, animale etc., nu s'au pututu inca determina. Numai carier'a d'ardesie si plàcile d'ardesie, cari au fost distruse cu totulu, insuméza o perdere de 200,000 franci. Cu unu cuvêntu comun'a este ruinata cu desevêrsire. Restabilirea ei nu s'ar puté face de càtu dupa trecere de ani.

(B e t i 'a.) O cestiune grava, care are, in càte-va tieri, o mare insemnatate sociala, este aceea a desvoltarei betiei si mai cu séma, a betiei alcoolice. Sumele cheltuite pe fia-ce anu pentru acést'a otrava se redica la mai bine d'unu miliardu, si acést'a perdere de bani nu este inca de càtu celu mai micu din relele causate d'acézt'a bóla fisica si morala. In Angli'a si Americ'a, actiunea guverneloru si societatiloru de cumpetare lupta cu tafia in contra acestui flagelu; Elveti'a si Belgi'a incepu a se preocupá de periculului, cu care acestu flagelu amerintia aceste tieri. In Elveti'a desvoltarea industriei a produsu o desvoltare paralela a betiei alcoolice, care a facutu sè se indoiésca miseri'a si sè se marésca imoralitatea. O statistica, de curendu intocmita a demonstratu cà numerulu divortiuriloru si acela alu nasceriloru nelegitime cresce proportionalu cu numerulu carciumeloru, S'au clasificatu cantónele in trei grupuri: Cele cari au 37 carcimi pentru o miie de locuitori, cele care au 25 si cele care au 16 curcimi. In primulu grupu suut 75 divortiuri la o miie de casatorii; in alu duoilea 57 si in alu treilea numai 36. In Rusi'a, beti'a este asemenea o bóla, care róde fórte multu; dér' aci situatiunea se presinta sub unu aspectu cu totulu particularu, guvernulu a infiintiatu monopolulu fabricatiunei alcoolului cá in Françi'a si in Itali'a monopolulu de tutunuri. Este probabilu, cà ratiunea, care a motivatu acést'a organisatiune, este, cà s'a consideratu, cá in Françi'a pentru tutunu, cà acést'a ar' fi unu impositu asupra vitiului. Numai, cà s'a intemplatu cà guvernulu, care ar' trebui se lucreze pentru moralisare, s'a gasitu interesatu in mantînerea si desvoltarea vitiului betiei, si cà, in urma, elu a interdisu societatile de cumpetare, cari ar' fi lucratu pentru reducerea venitului seu. Lucrandu astfelu, elu a sacrificatu viitorulu pentru presinte; càci venitulu provenitu din vinderea alcoolului, ori-càtu de mare ar' fi, n'ar' puté se compenseze perderea muncei rapita de betia, si asemenea nici veniturile ce, acési'a munca ar' dá in folosulu tesaurului publicu.

(O c r i m a o r i b i l a a u n u i n e b u n u.) Ni se comunica, scrie „Bin. Publ.", din Slatina urmatórele: „E aprópe o luna, de candu unu macelaru din Slatina a inebunitu; faptele lui inse n'au datu motivu de a se arestá. Dér' iéta ce se dice, cá comisu de curêndu. Umblandu pe campuri si prin paduri, ajunse in padurea Milcovului, o comuna apropiata de Slatina, unde, gasindu unu copilu cá de 6 ani, culcatu langa o copitia de fênu, unde ilu lasase o sóra a s'a mai mare, care pazea oile ei veni se vede, nebunului fatal'a idea d'a'si esercitá meseri'a de macelaru, si, luandu copilulu dreptu melu, ilu junghiá si 'lu spintecà frumosu, sub o salcie, de care atêrna copilulu, sferturile si meruntaiele, intocmai cá la macelaria unu mielu bine arangiatu. Plecandu de acolo mai in departare se culcà si elu. Aci fù gasitu de primarulu comunei, care esise cu ómenii, se caute copilulu perdutu. Càtu de doritu ar' fi, cá autoritatile se inchida indata pe asemenea nenorociti!"

Nr. 8979/881. 3—3

Publicatiune.

Prin acést'a se aduce la cunoscintia publica, cumcà consignatiunile (listele) de conscriptiune pentru anulu curentu 1881, reinapoiate de D-lu subcomite si consiliariu r. Iuliu de Roll prin emisulu din 13 Septembre 1881 Nr. 7438 cari consignatiuni contienu pe cei ce sunt obligati la solvirea baniloru pentru eliberarea dela constructiunea drumuriloru, sunt espuse la oficiolatulu urbanu de contributiune pela 21—28 Septembre a. c. inainte de prandiu dela 9—12 óre si dupa prandiu dela 3 pêna la 5 óre spre esaminare generala; si acele parti, cari se considera prin acést'a conscriptiune prea ingreunate, au de a 'si asterne contra observarile in scrisu celu multu pêna in 8 Octobre a. c. dupa prandiu la 5 óre la magistratulu urbanu.

Se provóca totudeodata toti posessorii de case, posessorii de vite tragetóre si chiaru partile, ce solvescu contributiune dupa o agoniseala de sine statatóre, cá sè se infaçsiedie cu carticic'a de dare comunala pêna la 8 Octobre a. c. la oficiolatulu urbanu de dare spre scopulu prescrierei datoriei pentru construirea de drumuri.

Summele pentru eliberarea dela constructi'a de drumuri, cari contienu pentru fiacare posessore de vite tragetóre dupa o vita tragetóre summa de 3 fl. 15 cr. si pentru fiacare altulu obligatu la concurentia spre constructi'a drumuriloru 2 fl. 40 cr., au de a se solvi pêna celu multu in 22 Octobre a. c. la cass'a urbana de dare, neadmtienduse, in sensulu referitóreloru ordinatiuni, solviri partiale.

Restantiarii astorufeliu de contributiuni se voru execuá, incependuse din 24 Octobre a. c., fara de a mai pre merge vr'o admonitiune.

Brasiovu 17 Septembre 1881.

Magistratulu urbanu.

Ad. Nr. 291/881.

Publicare de concursu.

Dupa ce studentele Bartolomeiu Baiu dela scól'a comerciala din Brasiovu au depusu esamenulu de maturitate si cu acel'a si-a incheiatu cursulu dela scóla fara cá se faca cunoscutu subscrisului comitetu, stipendiulu de v. a. 70 fl. votatu de càtra adunarea generala la positiunea 15 din budgetu se declara de vacantu si totu odata se publica prin acést'a concursu nou pe langa urmatórele conditiuni:

1. aspirantii la acea bursa de 70 fl. au se si inaintezie suplicele loru la subscrisulu comitetu nesmintitu pêna in 31 Octobre st. n. a. c. éra acelea trebue se fia insoçite de:

2. carte de baptismu in originalu séu in copia legalisata,

3. testimoniu dela respectiv'a directiune scolastica, cumca frecventa in realitate vre-un'a din clasele comerciale regulatu,

4. atestatu de paupertate si in casu de asié, de stare orfana.

Comitetulu Associatiunei transilvane pentru literatura romana si cultur'a poporului romanu.

Sibiiu in 22 Septembre 1881.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 22 Septembre st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	118.40	Imprumutulu cu premiu ung. . . .	123.75
Imprumutulu cailoru ferate ungare . .	133 75	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	113.20
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	91 50	Rent'a de barthia aust.	77.20
dto. (II-a emissiune)	108.75	„ de argintu „ .	78 —
dto. (III-a emissiune)	97.—	„ de auru „	94.95
Bonuri rurale ungare	98.75	Losurile din 1860 .	131.40
dto. cu cl. de sortare	97.50	Actiunile bancei austr.-ungare . . .	832.—
Bonuri rurale Banat-Timis. . . .	97.50	„ bancei de creditu ungare . . .	359.50
dto. cu cl. de sortare	97.—	„ bancei de creditu austriace . . .	365.50
Bonuri rurale transilvane	97 50	Argintulu . . .	—.—
„ croato-slav. . .	98 50	Galbini imperatesci .	5.61
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung. . .	94.75	Napoleond'ori . .	9.36
		Marci 100 imp. germ. .	57 80
		Londr'a. . .	117.95

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.